

Helmer Fogedgaard

Prokurist

Rudkøbing, d. 10. August 1945.

Bopæl: Rue Villavej 5

Telefon: Rudkøbing 480

Post-Adresse: Box 9, Rudkøbing

Kære Martinus!

Først vil jeg gerne sige Dem Tak for Ferien i Kolonien i Aar. Vi har det jo altid dejligt paa denne elskede Plet, men nægtes kan det ikke, at Udbyttet var større i de første Aar, hvor Samværet med Dem og Deres Sekretærer var mere intimt. Da lærte vi en hel Mængde og oplevede saa meget, at vi ligesom blev løftet op paa et højere Plan. Disse Aar vil altid staa med en særlig Glans for os, og lykkeligt var det, at vi naaede at opleve dem. Jeg forstaar jo saa udmærket, at det ikke lader sig gøre mere, efter at Sagen er vokset saa meget. Men vi, der var med fra Begyndelsen, vil have Minder, som vi altid vil værne om.

Det, der gør Opholdet i Kolonien til en Oplevelse i Dag, er hovedsagelig, at man dér træffer Mennesker, der er paa Bølgelængde med En selv, og som længes efter, at Menneskene skal lære at blive gode ved hinanden. Desuden er Kolonien naturligvis det ideelle Feriested for Mennesker fra Storbyerne. For vi andre betyder den Side af Sagen jo mindre, idet vi har en ligesaa skøn Natur, hvor vi kommer fra. For mig er det derfor særlig det aandelige Udbytte, der er Hovedsagen, og det kan jo desværre under de nuværende Omstændigheder ikke blive saa stort. Forhaabentlig bliver det med Tiden muligt at faa Lærerkrafter til Raadighed, saaledes at vi, der hellere vil lære noget end kun at dase Feriedagene væk, kan faa en Chance. Foredragene dækker jo ikke Længslen efter Viden, idet de er lagt meget populært an.

Jeg er jo godt nok klar over, at Deres Arbejde er mere end blot Oplysning, kære Martinus. Men vi er jo efterhaanden blevet klar over, at den nødvendige Forbedring i Væremåde først og fremmest er en Kamp, vi maa føre med os selv. Trangen til ny Viden er jo da i sig selv ogsaa naturlig og hensigtsmæssig. Jeg mener i hvert Fald at kunne rumme meget mere end det, jeg hidtil har faaet at vide og ogsaa i et meget hurtigere Tempo. Maaske ser jeg paa disse Ting nok saa meget som Videnskab end som Religion. Det er derfor, jeg ikke kan faa nok, og det er vel ogsaa derfor, jeg tilsyneladende sommetider er i Oppositionen. Sagen er den, at for mig er der ikke andre Autoriteter end Sandheden. Den er min højeste Religion, og alt andet maa saa komme i 2. Række. Her kan jeg ikke gaa paa Kompromis med nogen eller noget. Dette har maaske da kunnet se ud, som om jeg vilde "begynde for mig selv" eller noget i den Retning. Jeg ved, at De har udtalt Dem paa lignende Måde om mig. Hertil vil jeg dog gerne sige, at jeg har aldeles ingen Trang til at være "Leder" af noget. Min Forfængelighed i saa Henseende er ganske udbrændt. Jeg har aldrig befundet mig vel i Rampelyset, men vil helst virke i det mere skjulte. Derfor er jeg paa ingen Måde ude efter "Tilhængere".

Bopæl: Rue Villavej 5

Telefon: Rudkøbing 460

Post-Adresse: Box 9, Rudkøbing

Jeg har ingen Ærgerrighed efter at være noget i en Sekt eller paa anden Maade. Jeg er kun en ensom "Forsker", der arbejder uden Autoritetstro. Der- ved kommer jeg ikke til at høre hjemme nogen Steder. Min Ven Gerner Larsson sagde engang til mig, at jeg blev betragtet som et Outsider. Dette er sikkert ganske korrekt. Saadan vil jeg blive betragtet i enhver aandelig Bevægelse, fordi jeg intet akcepterer pr. Autoritet. Jeg er ubeskeden nok til at stole paa min egen kritiske Sans og min egen Tænkeevne. Og kritisk Sans maa aldrig udelades, naar det drejer sig om Forskning, særlig paa Omraader, hvor Religiøsitet kan forplumre den klare Tanke. Her har jeg en stærk Skepsis fra gammel Tid. Mine Reaktionen gennem Aarene skyldes derfor paa ingen Maade Uvilje imod Dem, kære Martinus. Dem skylder jeg jo mere end nogen anden, og De vil derfor altid have den smukkeste Plads i mit Hjerte. Men jeg savner af og til Konsekvens i Deres Lære, og en saadan maa efter min Opfattelse ikke mangle, hvis det skal have noget med Videnskab at gøre. Men det kommer jeg tilbage til om lidt. Det, jeg i denne Forbindelse vil sige, er, at det næppe kan være i Overensstemmelse med Deres Ønske, naar nogen af Sagens Venner betragter mig som Outsider. Det vilde jo nemlig sige, at man fandt Anledning til at skille mig ud, fordi jeg tillader mig at have Særmeninger - noget, som dog ellers maa være at vente, hvis det virkelig er sandt, at vi er frie Forskere. Der tales saa meget om, at Deres Arbejde ikke kan blive en Sekt, fordi der ikke findes Love og Medlemskort. Jeg vil nu mene, at Medlemskortet er en ganske underordnet Ting i Sammenligning med den Aand, der præger en Menneskegruppe. Det er ene og alene Aanden, der er afgørende for, om der er Tale om Sekt eller ej. Jeg hører ikke til de retroende, fordi jeg simpelthen mangler Evnen til at tro. Hvis jeg i den Anledning bliver en Outsider, gør de Mennesker, der mener dette, samtidig Deres Arbejde til en Sekt, og det er det for godt til. Jeg vil ikke sige, at jeg mødte Kulde i Kolonien i Aar, men en afgørende Forandring følte jeg. Og da det ikke er min Natur at mase mig paa nogen Steder, passede jeg mig selv. I sin Tid udtalte Larsson, at han egentlig var forbavset over, at jeg vedblev med at komme i Kolonien. Han maa sikkert have faaet den Opfattelse, at jeg følte mig i Opposition til Sagen. Dette er jo langt fra Tilfældet. Og da jeg tillige har en overordentlig god Samvittighed - ikke mindst hvad angaar Johnsens forfærdelige Skriverier i "Okkultisten" (som jeg har gjort mit til at stoppe) - finder jeg det stadig naturligt at komme i Kolonien. Jeg føler mig bundet til dette Arbejde, selv om jeg ikke faar nogen officiel Position. Det har aldrig været mit Ønske at faa min egen Person i Forgrunden. Derimod kan jeg naturligvis ifølge Sagens Natur ikke opgive mine Meninger, saalænge jeg ikke er overbevist fra anden Side, men ingen synes til-

Bopæl: Rue Villavej 5

Telefon: Rudkøbing 480

Post-Adresse: Box 9, Rudkøbing

syneladende at være interesseret heri. Larsson skrev i sin Tid, at jeg havde begaaet en Tanketorsk, men det vigtigste for en Sandhedssøger - at faa at vide, hvori Tanketorsken bestod - blev der ikke givet nogen Oplysning om. Saa var jeg lige vidt. I Kolonien var der ingen Anledning til at faa Problemerne klaret, og jeg vidste jo heller ikke, om nogen vilde ofre Tid paa mig. Derfor forholdt jeg mig passiv med Undtagelse af, at jeg en Aften drøftede det lidt med den meget sympatiske Mogens Møller. Men for ham var Tankegangen tilsyneladende ganske ny, og han kunde derfor ikke tage Stilling til Problemerne. Mærkeligt, at jeg altid i alle Forhold i saa udpræget Grad skal være en Ener! Det er ikke altid lige behageligt. Men naturligvis vil jeg gerne drøfte de omtalte "Stridsspørgsmaal" med Dem, kære Martinus, hvis De engang kan afse Tid til mig, f. Eks. naar jeg i September Maaned kommer en Tur til København. Det er saa kedeligt, at disse Spørgsmaal, som alle er af teoretisk Natur, ligesom skal skille. Det praktiske er jo nok paa en Maade det vigtigste, men naar man nu gerne vil være Forsker, kan der jo ikke være noget somhelst, vi gaar uden om. For Sandheden har alting Interesse! Det skulde heller ikke undre mig, om vi blev enige, naar vi fik drøftet Sagerne, idet den Betydning, man lægger i Ordene, ofte kan være afgørende.

De to Spørgsmaal, det drejer sig om, er, hvorvidt Gud er kærlig eller "kun" retfærdig. For mig staar den megen Tale om, at Gud udelukkende er kærlig, som romantisk Vaas. Naar Gud er alt, maa Gud jo ogsaa repræsentere baade det saakaldte gode og det saakaldte onde. Det kan med Karma-loven i Erindring kun give Retfærdighed. Men hvorfor ser man da Guds Kærlighed ensidigt fremhævet? Hvorfor tales der aldrig om Guds Ondskab? Begge Dele maa dog være lige store Realiteter i en dualistisk Tilværelse. Almindelig videnskabelig Redelighed maa kræve, at Tingene benævnes med deres rette Navn.

Det andet Spørgsmaal drejer sig om, hvorvidt der eksisterer en evig fortsat Udvikling, eller om det kun er de forhaandenværende Bestanddele af Universet, der stadig skifter Rolle. Jeg mener, at det maa være det sidste. Der kan ikke indføres noget nyt i Universet og ikke skabes noget af intet. Indvikling og Udvikling ophæver jo ogsaa hinanden, saaledes at man i hver Spiral begynder paa en frisk, omend Oplevelsesformerne bliver nye. Men rent kvalitativt er der ingen Forbedring sket fra den ene Spiral til den anden, og en reel Udvikling er saaledes umulig i al Evighed. Gud kan jo heller ikke en skønne Dag vokse og blive mere fuldkommen, for saa er den i Dag paa staaede Fuldkommenhed jo en Illusion. Men for alle Mennesker, jeg taler med, indenfor Deres Arbejde (Mogens Møller inklusive) er denne min Tanke mærk-værdigvis noget ganske nyt. De mener alle - indtil de hører mine Argumen-

Helmer Fogedgaard

Prokurist

Rudkøbing, d.

- 4 -

Bopæl: Rue Villavej 5

Telefon: Rudkøbing 460

Post-Adresse: Box 9, Rudkøbing

ter - at Udviklingen altid fortsættes. Denne fejlagtige Antagelse findes jo ogsaa indenfor Teosofien, men er her mere forstaaelig, fordi man dér intet kender til Indvikling. Yderligere har Symbol Nr. 1 i "Livets Bog" været med til at støtte Folks Tro paa, at de overliggende Spiraler er mere fuldkomne end de underliggende, fordi de to violette Streger forneden ikke er parallelle, men viser en Forøgelse i Afstand i højre Side. Dette kan jo ogsaa med fuld Ret virke forvirrende. Men for mig staar det som indlysende, at da det er de samme Grundenergier, der virker i hver Spiral, og det er den samme Kombination af disse, der resulterer i det givne Udviklings-trin, kan der ikke blive Tale om en højere Kvalitet af Livsformerne i de overliggende Spiraler. Der kan jo kun manipuleres med de Energier, som allerede nu findes i Tilværelsen, og Grundenergiene kan ikke kombineres paa en mere fuldkommen Maade, end det er muligt i Øjeblikket.

For mig er det hele saa indlysende, og jeg er ogsaa overbevist om, at De vil give mig Ret, kære Martinus. Men hvorfor skal jeg saa ogsaa føre en bestandig Kamp og anses for at være en Outsider, skønt mine Tanker dog er en naturlig Konsekvens af, hvad De har lært mig? Men jeg har aldrig set, at De offentligt har givet Udtryk for det samme. Kun har De engang i en privat Samtale givet mig Ret i, at al Udvikling kosmisk set er en Illusion. - Men mange af Deres Venner - for ikke at sige dem alle, selv de mest begavede - synes altsaa at antage, at der virkelig eksisterer en reel Udvikling. Og hvad De af og til skriver eller siger, kan tyde i samme Retning. Her er det, jeg savner den tidligere omtalte Konsekvens, som dog ikke kan undværes i videnskabeligt Arbejde. Jeg har spekuleret paa, om De simpelthen ikke næner at fortælle disse Mennesker den fulde Sandhed om Guds Væsen og Udviklingens Illusion. Det kunde jo være en kærlig Hensyntagen til de mange Mennesker, som vitterlig bliver skuffet, naar de erfarer Sandheden i al dens Nøgenhed. Men for mig er der intet Valg. Jeg kan kun arbejde for Sandheden, omend den føles brutal. Derfor kunde jeg heller ikke optage det Samarbejde med Dem, som i sin Tid var paa Tale. Det vilde være en uholdbar Tilstand for mig, om noget skulde forties. Og Videnskab emballeret i Romantik er ikke noget for mig. Saa maa jeg fortsætte min ensomme Vej for den nøgne Sandheds Skyld.

Kære Martinus - De ved nu, hvad der trykker mig, og det her fremførte er ogsaa det absolut eneste, der skiller mig fra Dem. Jeg venter nu spændt paa, om De offentligt vil udtrykke Dem klart om disse Ting - flere og flere ønsker det efterhaanden - eller om De efter dette Brevs Indhold har Interesse af at tale med mig, naar jeg kommer til København. Min Kærlighed til Sandheden ligesom kræver en eller anden Reaktion fra Deres Side. - Og saa sluttelig rigtig hjertelig til Lykke med Fødselsdagen og kærlig Hilsen fra Deres hengivne *Helmer Fogedgaard*.